

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu Mgr. Jaroslava Škopka a soudců JUDr. Ondřeje Szalonnáse a Mgr. Jaroslavy Křivánkové ve věci

žalobce: J. B., X,
zastoupeného JUDr. Radkem Bechyně, advokátem, Legerova 148,
280 02 Kolín,

proti
žalovanému: Krajský úřad Karlovarského kraje, IČ 70891168, Závodní 353/88,
360 06 Karlovy Vary,

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 7. 2. 2023, č.j. KK/102/DS/22-4,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

[I] Předmět řízení

1. Žalobce se žalobou ze dne 7. 3. 2023, Krajskému soudu v Plzni (dále jen „soud“) doručenou dne 10. 3. 2023, domáhal zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 7. 2. 2023, č.j. KK/102/DS/22-4 (dále jen „napadené rozhodnutí“), a vrácení věci žalovanému k dalšímu řízení. Napadeným rozhodnutím bylo podle § 90 odst. 5 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, zamítnuto žalobcovo odvolání a potvrzeno rozhodnutí

Shodu s prvopisem potvrzuje H. K.

Městského úřadu Sokolov, odboru dopravy (dále jen „prvoinstanční správní orgán“), ze dne 25. 11. 2021, č.j. MUSO/122041/2021/OD/VEVL (dále jen „prvoinstanční rozhodnutí“), kterým byly jako nedůvodné zamítnuty námitky žalobce ze dne 1. 10. 2021 proti provedení záznamu bodů v bodovém hodnocení řidiče, a provedený záznam 12 bodů v registru řidičů byl potvrzen.

2. Řidičská oprávnění a řidičské průkazy upravuje zákon č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (zákon o silničním provozu), ve znění pozdějších předpisů [dále jen „zákon č. 361/2000 Sb.“ nebo „zákon o silničním provozu“]. Problematika bodového hodnocení porušení povinností stanovených tímto zákonem je konkrétně upravena v § 123a – 123f zákona o silničním provozu.
3. Správní řízení je upraveno správním řádem.

[III] Žaloba

4. Žalobce nejprve konstatoval, že žalovaný jako odvolací orgán nerespektoval odvolací důvody, nezabýval se jednotlivými důkazními prostředky, které byly součástí spisového materiálu, či některé důkazy upřednostnil jednostranně v neprospěch žalobce. Žalovaný zcela ignoroval rozhodování jiných odvolacích správních orgánů ve věcech shodných, a významně tak narušil žalobcovu právní jistotu. Žalobce měl za to, že byl zkrácen na právech, která mu přísluší, resp. postupem správního orgánu takovým způsobem, že to mělo za následek nezákonné rozhodnutí.

Nerespektování odvolacích důvodů

5. Odvolací správní orgán ignoroval předložené důkazy a návrhy. Žalobce předkládal rozhodnutí různých správních orgánů ve shodných věcech, ze kterých vyplývá, jakým způsobem se správní orgány zabývaly kvalitou a formální správností provedení jednotlivých rozhodnutí v blokových řízeních, která posléze označily za nezpůsobilá pro provedení záznamu bodů v bodovém hodnocení řidiče (např. rozhodnutí č.j.: HLUC/00590/2020/OD/Vo ze dne 6. 1. 2020 či MUCE 20786/2019 SO nebo č.j. KUJCK-24343/2020 ze dne 13. 2. 2020 či č.j. ŘP/741/19-16/Ka). Správní řád zdůrazňuje zásadu legitimního očekávání, podle které by správní orgány měly ve věcech se shodnými či obdobnými znaky postupovat a rozhodovat shodně. Tato zásada se *de iure* týká sice vždy jednoho konkrétního správního orgánu, ovšem v případě orgánů veřejné moci, jakými jsou krajské úřady, kterých existuje na území České republiky pouze třináct, se žalobce domníval, že i zde by měla existovat ustálená či alespoň obdobná praxe při posuzování věcí shodných či obdobných. Ačkoliv v českém právním systému neexistuje zvykové právo (*precedens*), užívání zásady legitimnosti jej *de facto* zavádí. Pokud tedy jeden správní orgán rozhoduje výše popsaným způsobem, není dle žalobce přiléhavé, aby totožný správní orgán pouze v jiné místní působnosti rozhodoval a postupoval zcela odlišně. Tím by byla jednoznačně dotčena rovnost účastníků před zákonem, kdy tato rovnost je narušována pouze na základě místní příslušnosti k danému správnímu orgánu.

Nezpůsobilost podkladů pro záznam bodů

6. Žalobce v odvolání napadal jednotlivé podklady jako nezpůsobilé pro záznam bodů do bodového hodnocení řidiče. K tomu odvolací správní orgán uvedl, že je posuzovat nemohl, byť praxe popsaná v předcházejícím bodě vypovídá o praxi jiné. Jediné důkazy, které odvolací orgán posoudil, jsou oznámení od věcně příslušných oddělení policie, kterými byla oznamována skutečnost, že žalobce měl spáchat přestupek, který s ním byl projednán, a bylo vydáno rozhodnutí v blokovém řízení. Dle žalobce nemůže být takovéto oznámení

Shodu s prvopisem potvrzuje H. K.

dostatečným důkazem a musí být vždy porovnáno s předmětným rozhodnutím, kterého se týká, tak aby mohla být vyloučena možná chyba lidského faktoru či možná zvláště orgánu veřejné moci. Žalobce respektuje názor správního orgánu, že rozhodnutí vydávané v blokovém řízení a blokové řízení samotné jsou velmi specifickým druhem řízení, ovšem toto konstatování nemůže omluvit nedostatky, které z pohledu zákonem kladených požadavků na tento druh rozhodnutí takové rozhodnutí nese.

7. Žalobcem přiložená rozhodnutí v blokových řízeních - série HG/2014, číslo bloku G 1498901, a série GF/2013, číslo bloku F 0832677 - nesplňují dle rozsudku Nejvyššího správního soudu dostatečnou individualizaci skutku pro rozhodnutí. Z rozhodnutí v blokovém řízení série FC/2013, číslo bloku C 1404971, je naopak zřejmé, že byly dodrženy veškeré zákonem stanovené požadavky.
8. Z uvedených rozhodnutí je patrné, že i přes specifičnost daného druhu řízení lze rozhodnutí vydat v souladu se všemi zákonem kladenými požadavky tak, aby bylo zcela zřejmé, o jaký přestupek se mělo jednat, kdy a kde mělo ke spáchání přestupku dojít, dle jakého ustanovení zákona byl přestupek kvalifikován a jaká zákonem stanovená povinnost měla být porušena. Z rozhodnutí by měly být patrné údaje o osobě přestupce, místu spáchání přestupku a době spáchání přestupku, mělo by být zcela jasné, čeho se měl přestupce dopustit, a jakou povinnost stanovenou zákonem svým jednáním porušil. Argument, že přestupce svým podpisem dal souhlas s tímto druhem projednání a správností takového rozhodnutí tak, jak uvádí odvolací správní orgán, je dle žalobce naprosto nesprávný. Není možné, aby za správnost rozhodnutí vydaného správním orgánem odpovídal přestupce, a není možné po přestupci vyžadovat ani očekávat takovou znalost práva, aby mohl správnost rozhodnutí posoudit a na případnou nesprávnost upozornit a žádat její nápravu.
9. Podklad není způsobilý zejména tehdy, není-li z rozhodnutí není patrné, jakého jednání se měl přestupce dopustit. V případě překročení nejvyšší povolené rychlosti rozhodně přestupkové jednání nevyplyvá z popisu „*rychlost, R, RJ, rychlost v obci (mimo obec)*“. Jednoznačným porušením povinnosti je pouze překročení nejvyšší povolené rychlosti v obci (mimo obec) s uvedením, že mělo být porušeno ustanovení § 18 odst. 4 nebo § 18 odst. 3 zákona č. 361/2000 Sb., v případě překročení rychlosti stanovené obecnou úpravou, nebo § 4 písm. c) téhož zákona, v případě překročení nejvyšší povolené rychlosti stanovené místní úpravou.
10. V případě porušení povinnosti být za jízdy připoután bezpečnostním pásem není rozhodně dostatečným popisem přestupku formát „*neužil bezpečnostní pásy, nepřipoután bezp. pásem, nepřipoután BP, pásy aj.*“, kdy zákonem stanovenou povinností řidiče je být za jízdy připoután bezpečnostním pásem dle § 6 odst. 1 písm. a) zákona č. 361/2000 Sb., který stanoví „*být za jízdy připoután na sedadle bezpečnostním pásem, pokud jím je sedadlo povinně vybaveno podle zvláštního právního předpisu*“. Z vydaného rozhodnutí musí být tedy zřejmé, že přestupce porušil tuto povinnost za jízdy a dopustil se jí jako řidič motorového vozidla. Pokud je osoba nepřipoutána jako spolujezdec, jedná se sice o přestupek, ovšem takovýto přestupek nepodléhá evidenci bodů v bodovém hodnocení řidiče.
11. Z rozhodnutí musí být dále naprosto zřejmé, kde a kdy mělo ke spáchání přestupku dojít, tak aby bylo možno vyloučit, že přestupek se stal mimo pozemní komunikaci a přestupce měl být případně trestán dle zákona o přestupcích, nikoli dle zákona o provozu na pozemních komunikacích. Údaje v rozhodnutí by měly být uvedeny čitelně, srozumitelně a přehledně, tak aby rozhodnutí mohlo být vůbec přezkoumáno. Pokud jsou údaje uvedené v rozhodnutí nečitelné, není možné na základě takového rozhodnutí evidovat body v bodovém hodnocení řidiče, neboť z rozhodnutí nejsou zřejmé okolnosti daného přestupku. Shodu s prvopisem potvrzuje H. K.

Konkrétní výtky k jednotlivým pokutovým blokům

12. Žalobce namítal v případě bloku ze dne 20. 9. 2021 tyto nedostatky: V č. 5 není jednoznačně stanovené místo spáchání přestupku. Údaj o místě neobsahuje veškeré údaje potřebné pro přesné stanovení místa, neboť není jednoznačné, o kterou obec Březová se jedná. V každé z těchto obcí je více autobusových zastávek, které jsou označeny „Březová“.
13. Pokutový bloku ze dne 13. 7. 2021 měl dle žalobce tyto nedostatky: V kolonce č. 5 je vlivem zápisu uvedeno zcela nečitelné místo spáchání předmětného přestupkového jednání.
14. Rozhodnutí ve věci přestupku dle § 125c odst. 1 písm. f bod 4) zák. č. 361/2000 Sb., č.j. MMP/145705/20 měl dle žalobce tyto nedostatky: Z napadeného rozhodnutí nejsou zjevné veškeré formální náležitosti a existují zde významné pochybnosti o přezkoumatelnosti rozhodnutí.

První nedostatek žalobce spatřoval v uváděných povinnostech stanovených příslušnou právní normou, kdy minimálně porušení § 18 zákona č. 361/2000 Sb. lze jen těžko dovozovat, neboť k ohrožení majetku či zdraví může dojít i za dodržené ohleduplnosti účastníka.

Správní orgán v rozhodnutí neprokázal naplnění materiálního aspektu přestupku, kdy konstatuje, že přestupkem je takové jednání, které ohrožuje alespoň v míře nepatrné zájem společnosti. Toto ohrožení není jakkoli podloženo. Z rozhodnutí není patrné, jakým způsobem mělo dojít ke spáchání přestupku i z popisu jednání účastníka není zjevné dostatečné zjištění věci, kdy obviněný již na místě uváděl skutečnosti, které by mohly zpochybnit jeho odpovědnost za přestupek.

Dle žalobcova názoru, správní orgán při vydání rozhodnutí pochybil, když nenařídil ve věci ústní jednání, a mohlo tedy dojít opět k nedostatečnému zjištění věci. Dále zde nejsou jednoznačně zjištěné pohnutky účastníka vedoucí k přestupkovému jednání. Hodnotit jednání obviněného a jeho okolnosti v jeho neprospěch a jeho tíži je poněkud abstraktní.

Celé rozhodnutí se jeví jako nepřezkoumatelné, neboť nelze přesně určit místo spáchání přestupku, ani jeho podstatu.

15. Pokutovým blokům ze dne 23. 2. 2019 a ze dne 17. 2. 2019 žalobce vytkl tyto (totožné) nedostatky.

V kolonkách týkajících se osoby přestupce, není přesně zjištěna osoba přestupce. Údaje jsou částečně nečitelné, požadované údaje nejsou přesně vypsány, například požadavek na uvedení rodného čísla a data narození. Rovněž ověření totožnosti není dle popisu uvedeného v předmětném rozhodnutí dostačující.

V kolonce popisující místo, dobu a jednání samotné není přesně zjištěna doba spáchání přestupku. Údaje o datu a čase spáchání přestupku nejsou uvedeny, vlivem zápisu jsou nečitelné, nejsou uvedeny kompletně.

V inkriminovaném rozhodnutí není jednoznačně stanovené místo spáchání přestupku, kdy údaj o místě neobsahuje veškeré údaje potřebné pro přesné stanovení místa. Název obce zde není úplný, resp. uveden v nesrozumitelné zkratce. Obdobně i název ulice, na níž mělo ke spáchání přestupkového jednání dojít.

Z popisu přestupkového jednání, jak je v rozhodnutí uvedeno, nevyplývá jednoznačná skutková podstata popsání jednání, ani její jednoznačné propojení s povinností stanovenou zákonem, jež měla být porušena. Rovněž právní kvalifikace této povinnosti, zapsaná ve zkratkovitém zápisu, z níž není zjevné, o jakou konkrétní právní normu se v Shodu s prvopisem potvrzuje H. K.

tomto případě jedná, resp. její konkrétní část, kdy ze zápisu sice vyplývá porušení § 6, resp. § 18, ovšem již ne jakého bodu či písmena atd.

V kolonce uvádějící právní kvalifikaci přestupkového jednání je uvedena zkratkovitě právní kvalifikace přestupkového jednání, kterého se měl účastník dopustit a opět vyplývá pouze jednoznačné označení paragrafu konkrétní právní normy, ovšem ostatní body atd. již nikoli, což je zejména u právní kvalifikace protiprávního jednání vada značná, která znemožňuje přesné určení tohoto jednání, a tedy i odpovědnost účastníka za toto jednání. S ohledem na zápis též znemožňuje posouzení oprávněnosti uložené sankce a neposkytuje jednoznačný odkaz na právní kvalifikaci domnělého protiprávního jednání. Údaje v této kolonce jsou dále při své vágnosti a neodbornosti ve svém zápisu také částečně nečitelné, a tím dále potvrzují formální nesprávnost napadeného rozhodnutí.

V kolonce označující formu zavinění není přezkoumatelným způsobem uvedeno, zda bylo přestupkové jednání spácháno úmyslně či z nedbalosti.

V kolonce udávající výši finanční sankce není zcela zřetelná výše uložené sankce, a není tak možné ověřit, zda jednotlivé údaje zde uvedené, tedy výše uložené sankce číslem a slovy, spolu korespondují. Údaj o výši sankce chybí, či není úplný.

Dále není jednoznačně zaznamenáno místo, kde bylo napadené rozhodnutí vydáno a vlivem zápisu zde není přezkoumatelné, zda jsou zde uvedeny veškeré požadované údaje o oprávněné osobě, která měla rozhodnutí vydat, a to včetně podpisu této oprávněné osoby. Též data vyhotovení a převzetí rozhodnutí účastníkem, jsou uvedena tak, že znemožňují přezkoumatelnost daného rozhodnutí. Z rozhodnutí také není zřetelný podpis účastníka, který prokazuje souhlas s projednáním přestupku v blokovém řízení.

16. Žalobce dle svého názoru zpochybnil způsobilost pokutových bloků být podkladem pro záznam bodů do registru řidičů, neboť jednotlivé přestupky nejsou jako konkrétní a individualizované jednání vůbec vymezeny. Není tedy bez důvodných pochybností patrné komu, kdy, kde a potažmo za jaký přestupek byla uložena pokuta v blokovém řízení. Tento nedostatek nelze zhojit přípustností strohých a zkratkovitých formulací, jak zmiňuje Nejvyšší správní soud v rozhodnutí č.j. 4 As 127/2014-39.
17. Na základě výše uvedených skutečností a výtek ke každému konkrétnímu záznamu v bodovém hodnocení žalobce, se žalobce domáhal, aby se soud, s odkazem na rozsudek Nejvyššího správního soudu č.j. 4 As 127/2014-39, zabýval zejména otázkou, zda byla jednotlivá pravomocná rozhodnutí způsobilými podklady pro záznam bodů v bodovém hodnocení řidiče. Dle žalobceho názoru, u pokutových bloků ze dne 20. 9. 2021, 13. 7. 2021, 23. 2. 2019 a 17. 2. 2019 je zřejmá absence konkretizace a individualizace.

[III] Vyjádření žalovaného k žalobě

18. Žalovaný se k žalobě vyjádřil v podání ze dne 17.4. 2023, v němž setrval na závěrech uvedených v napadeném rozhodnutí. K věci konstatoval, že prvoinstanční správní orgán neměl v době rozhodování o námitkách od žalobce byt jen indicie zpochybňující jakékoli přestupkové jednání, ani neměl od žalobce takové důkazní prostředky, které by opodstatňovaly podání námitek, neboť se jednalo o předjímání chybovosti ve vyplnění pokutových bloků. Žalobce neuvedl takové reálie, které by oznámení Policie ČR o uložení pokut v blokovém řízení zpochybňovaly. Žalobce žádné důkazy ke zpochybnění přestupků nenavrhнул, ani neuvedl.
19. Žalovaný posoudil právní otázku, zda v projednávané věci došlo na základě námitek ke zpochybnění údajů v oznámení o přestupcích. Dospěl k závěru, že obsahem obecně, Shodu s prvopisem potvrzuje H. K.

účelově a postupně uplatňovaných námitek tomu tak nebylo. Nelze přijmout žalobcovu tvrzení o nezpůsobilosti pokutových bloků k záznamu bodů, jestliže jejich posouzení s podrobným popisem jednotlivých údajů provedl prvoinstanční správní orgán v odůvodnění svého rozhodnutí. Argumentace žalobce o běžné praxi odvolacích správních orgánů o posuzování jednotlivých podkladů je zavádějící. Pokud by žalobce bez zbytečných průtahů v řízení před prvoinstančním správním orgánem namítal rozpory údajů v oznámení a pokutovém bloku, tehdy by bylo na místě zaobírat se dostatečností vyvrácení takové námitky.

20. Žalobce však postupoval odlišně, konkrétnosti údajných nesprávností v údajích uplatňoval postupně a nikoli před prvoinstančním správním orgánem. V rámci posouzení důvodnosti uplatněných námitek se může správní orgán zabývat pouze tím, zda předmětné rozhodnutí, které bylo podkladem pro záznam bodů, je skutečně v právní moci a zda byly body zaznamenány správné osobě a ve správné výši. I nadále je vázán pravomocným rozhodnutím, na jehož základě k zaznamenání bodů došlo (viz § 123b odst. 2). Podle § 73 odst. 2 správního řádu zde totiž platí, že pravomocné rozhodnutí je závazné pro účastníky řízení, v němž bylo toto rozhodnutí vydáno, a pro všechny správní orgány. Stejně tak je pro správní orgány závazné i pravomocné rozhodnutí soudu.
21. Žalobcův odkaz na praxi jiného krajského úřadu a posuzování způsobilosti pokutového bloku k záznamu bodů a tvrzení, že se odvolací správní orgán zabývá kvalitou provedení jednotlivých rozhodnutí v blokovém řízení, je zkresleným pohledem, který nemá oporu v legislativě. Záписы bodů jsou v napadeném rozhodnutí řádně a dostatečně zdůvodněny. Žalovaný byl přesvědčen, že žalobce na svých právech krácen nebyl a odkázal na odůvodnění žalobou napadeného rozhodnutí, kde se dle svého názoru s obsahem podaného odvolání dostatečným způsobem vypořádal. Žalovaný z výše uvedených důvodů navrhl, aby soud žalobu zamítl jako nedůvodnou.

[IV] Posouzení věci soudem

22. Řízení ve správním soudnictví je upraveno zákonem č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „soudní řád správní“ nebo „s. ř. s.“).
23. Podle § 75 odst. 1 soudního řádu správního, soud při přezkoumání rozhodnutí vychází ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu.
24. Podle § 75 odst. 2 věty první soudního řádu správního, soud přezkoumá napadené výroky rozhodnutí v mezích žalobních bodů.
25. Soud rozhodl v souladu s § 51 odst. 1 s. ř. s. o věci samé bez jednání, neboť oba účastníci řízení vyslovili s takovým postupem souhlas.
26. Žaloba není důvodná.
27. Prvoinstančním rozhodnutím byly zamítnuty žalobcovy námitky proti provedení záznamu bodů v bodovém hodnocení řidiče a provedení záznam 12 bodů v registru řidičů byl potvrzen.
28. Soud předznamenává, že z hlediska soudního přezkumu představují napadené a prvoinstanční rozhodnutí jeden celek (usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 12. října 2004, č. j. 5 Afs 16/2003-56, publ. pod č. 534/2005 ve Sb. NSS) a že správní soudy neprovádějí dokazování správním spisem (srov. např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 29. 1. 2009, č. j. 9 Afs 8/2008-117, publ. pod č. 2383/2011 ve Sb. NSS).

Shodu s prvopisem potvrzuje H. K.

29. Podle § 123f odst. 1 a 3 zákona o silničním provozu v případě neodůvodněných písemných námitek řidiče proti provedenému záznamu bodů v registru řidičů potvrdí příslušný obecní úřad obce s rozšířenou působností provedený záznam a námitky zamítne.
30. V řízení o námitkách proti provedenému záznamu bodů v registru řidičů dle zákona o silničním provozu je příslušný obecní úřad obce s rozšířenou působností oprávněn zkoumat pouze to, zda existuje způsobilý podklad pro záznam (tj. pravomocné rozhodnutí příslušného orgánu veřejné správy či soudu ve smyslu § 123b odst. 1 a 2 zákona o silničním provozu), zda záznam v registru řidičů byl proveden v souladu s tímto podkladem a zda počet připsaných bodů odpovídá bodovému hodnocení v souladu s přílohou k zákonu o silničním provozu. Předmětem tohoto řízení není přezkum správnosti ani zákonnosti rozhodnutí, na jejichž základě byl záznam proveden (srov. např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 10. 8. 2022, č. j. 6 As 147/2022-28, bod 11).
31. Oznámení o uložení pokuty za přestupek příkazem na místě je způsobilým podkladem záznamu bodů. Správní orgán je povinen vyžádat si originály příkazových bloků, které by údaje v oznámení prokazovaly, jen tehdy, zpochybní-li účastník konkrétně, věrohodně a relevantně správnost oznámení. Námitky paušální, typizované, uplatňované šablonovitě ve všech případech bez ohledu na konkrétní skutkové okolnosti, lze hodnotit jako nevěrohodné a pro přijetí tohoto závěru ani není třeba, aby správní orgány musely vyžádat originály pokutových bloků. Pokud účastník v odvolání uplatní paušální námitky, může je odvolací orgán vypořádat jako a priori nevěrohodné, aniž by si k tomu musel vyžádat pokutové bloky. Za paušální námitky se považují námitky zpochybňující prakticky všechny náležitosti pokutových bloků (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 26. 9. 2023, č.j. 5 As 199/2022–21, body 13 a 14 a tam citovaná judikatura).
32. Soud předesílá, že v souzené věci žalobce uplatnil typizovanou žalobní argumentaci, bez ohledu na konkrétní skutkové okolnosti daného případu. Podle rozsudku rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 24. 8. 2010, č. j. 4 As 3/2008-78, publ. pod č. 2162/2011 Sb. NSS, bod 32 *„míra precizace žalobních bodů do značné míry určuje i to, jaké právní ochrany se žalobci u soudu dostane. Čím je žalobní bod – byť i vyhovující – obecnější, tím obecněji k němu může správní soud přistoupit a posuzovat jej. Není naprosto namístě, aby soud za žalobkyně spekulativně domýšlel další argumenty či vybíral z reality skutečnosti, které žalobu podporují. Takovým postupem by přestal být nestranným rozhodčím sporu, ale přebíral by funkci žalobcova advokáta.“* Proto míra konkrétnosti vypořádání žalobních bodů žaloby soudem bude odpovídat míře jejich konkrétnosti tak, jak vyplývá z žaloby.
33. Žalobní tvrzení, že žalovaný *„naprosto nerespektoval uvedené odvolací důvody“*, soud nemohl považovat za žalobní bod, neboť z něj nebylo vůbec zřejmé, zda, případně jaké konkrétní odvolací důvody zůstaly žalovaným nevypořádány. Pokud pak žalobce namítal, že se žalovaný *„nezabýval jednotlivými důkazními prostředky“* nebo *„zcela ignoroval předložené důkazy a návrhy“*, postrádalo i toto žalobní tvrzení dostatečnou míru konkretizace, neboť z něj nebylo zřejmé, jaké konkrétní důkazy žalovaný opomenul. Soud nemohl dohledávat v odůvodnění napadeného rozhodnutí a správním spisu potenciální důkazy, u nichž žalovaný pochybil způsobem žalobcem tvrzeným, neboť takovým postupem by soud spekulativně domýšlel a precizoval žalobní argumentaci a nedostal by své povinnosti nestrannosti.
34. Soud neshledal důvodná žalobní tvrzení uvedená na str. 2 a 3 žaloby, že správní orgány postupovaly v rozporu s ustálenou správní praxí stran hodnocení kvality jednotlivých rozhodnutí v blokovém řízení jako podkladu pro zaznamenání bodů do bodového hodnocení řidiče.

Shodu s prvopisem potvrzuje H. K.

35. Žalobce v žalobě argumentoval odlišnou správní praxí, konkrétně rozhodnutími ze dne 6. 1. 2020, č.j. HLUC/00590/2020/OD/Vo, ze dne 26. 3. 2019, č.j. MUCE 20786/2019 SO, ze dne 13. 2. 2020, č.j. KUJCK-24343/2020, ani ze dne 18. 3. 2019, č.j. ŘP/741/19-16/Ka (rozhodnutí byla přiložena k žalobě). Nicméně, ve správním řízení ona rozhodnutí správním orgánům neoznačil ani nepředložil. Nezákonnost napadeného rozhodnutí tedy nemůže spočívat v tom, že žalovaný neposuzoval, zda nemůže mít pro rozhodnutí význam odlišná správní praxe, jelikož žalobce své legitimní očekávání v tomto směru ve správním řízení konkrétně netvrdil a v odvolání konkrétně nenamítl.
36. Nadto, argumentaci odlišnou správní praxí odvozenou právě od správních rozhodnutí uvedených v předchozím bodě tohoto rozsudku odmítl Nejvyšší správní soud s tím, že *neprokazují, že zde existuje správní praxe, jež by stěžovateli zakládala legitimní očekávání. Mohla by prokazovat nanejvýš to, že v aplikaci rozhodných právních norem panuje mezi jednotlivými krajskými úřady nejednotnost ve výkladu právních předpisů v oblasti správního práva. K jejímu odstranění je povolán především právě Nejvyšší správní soud. Ten už se ovšem k otázce, do jaké míry mají správní orgány rozhodující o námitkách proti provedeným záznamům bodů v evidenční kartě řidiče možnost přezkoumat jednotlivá rozhodnutí o uložení pokuty, jasně vyjádřil v několika svých rozhodnutích* (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 12. 10. 2022, č.j. 2 As 300/2021-47, body 9 a 22, vydaný ve věci, kde tamního žalobce zastupoval právní zástupce nynějšího žalobce).
37. Byť žalobcova pasivita v průběhu správního řízení ve vztahu k tvrzením o odlišné správní praxi sama o sobě vylučuje důvodnost této žalobní námítky, považuje soud za vhodné dodat následující.
38. Zaprvé, magistrát ani žalovaný nebyli vázáni postupem jiných správních orgánů, jelikož legitimní očekávání se vztahuje k rozhodování konkrétního správního orgánu (srov. např. rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 25. 2. 2021, č. j. 9 As 12/2021-56, bod 17, či ze dne 26. 10. 2021, č. j. 2 As 133/2020-44, bod 13). Žalobce však nedoložil, že by žalovaný či magistrát rozhodoval ve skutkově obdobných věcech odlišně. K žalobní argumentaci na začátku str. 3 žaloby soud uvádí, že pro výše uvedené závěry není významné, kolik správních orgánů určité pravomoci a určitého stupně bylo na území ČR zřízeno.
39. Zadruhé, až na jedinou výjimku (= pokutový blok ze dne 13. 7. 2021, č. B1510715) bylo vyloučeno, aby správní orgány v posuzované věci pominuly ustálenou správní praxi při posuzování způsobilosti pokutových bloků jako podkladu pro provedení záznamů v bodovém hodnocení řidiče tak, jak je tvrzeno v žalobě. V žalobcově věci správní orgány jednotlivé pokutové bloky vůbec nehodnotily, neb je neměly k dispozici, poněvadž je od příslušných správních orgánů nevyžádaly. Žalobní tvrzení o odlišné správní praxi při hodnocení kvality pokutových bloků na podkladě odvolacích námitek tedy mělo důvody napadeného rozhodnutí. Žalovaný totiž v napadeném rozhodnutí vysvětlil, že žalobcovy námitky byly natolik obecné a nepodložené, že nemohly aktivovat povinnost správních orgánů vyžádat pokutové bloky (str. 7).
40. Žalovaný správní orgán onu odvolací námitku vypořádal na str. 6, kde uvedl toto: „*Odvolatel dále namítá, že jsou správní orgány povinny dodržovat princip předvídatelnosti a mají povinnost posuzovat stejné případy shodně. V této souvislosti odkázal na rozhodnutí Krajského úřadu Moravskoslezského či Jihočeského kraje a s největší pravděpodobností na stranách 10 až 16 podaného odvolání použil části z těchto rozhodnutí. K uvedenému odvolací správní orgán uvádí, že tato odvolatelem blíže nekonkretizovaná rozhodnutí se týkala konkrétního posuzování způsobilosti konkrétních příkazových bloků. Odvolatel neprokázal, že by se ve vztahu k jeho případu jednalo o shodný nebo podobný případ. Uváděná rozhodnutí se netýkala ani odvolatele, Shodu s prvopisem potvrzuje H. K.*

jednalo se o jiný předmět řízení a s jinými účastníky řízení. Takováto rozhodnutí tudíž nelze na nyní projednávanou věc použít.“ Takové vypořádání obecné odvolací námitky týkající se odlišné správní praxe považuje soud za dostatečné a odpovídající kvalitě odvolací námitky. Žalovaný vysvětlil, že nebylo osvědčeno, že by byly řešené případy skutkově obdobné, nadto se ani netýkaly žalobce. Žalobce v žalobě s tímto posouzením nijak nepolemizoval, a soud byl tedy oprávněn hodnotit žalovaného bez dalšího převzít. Pouze pro úplnost soud konstatuje, že čtyři správní rozhodnutí popsána v bodě 5 tohoto rozsudku, založená na č. 1. 27 až 38 soudního spisu a přiložená k žalobě, soud pro nadbytečnost neprovedl k důkazu, neboť nemohly mít vliv na rozhodnutí soudu z důvodů výše uvedených.

41. K žalobnímu bodu týkajícímu se nezpůsobilosti podkladů pro záznam bodů soud předesílá, že podle § 123b odst. 2 písm. a) a b) zákona o silničním provozu je podkladem pro záznam v registru řidičů mj. *oznámení o uložení pokuty za přestupek příkazem na místě nebo rozhodnutí o uložení správního trestu za přestupek.*

42. Stran jednotlivých námitek soud uvážil následovně.

Pokutové bloky ze dne 17. 2. 2019, 23. 2. 2019, 20. 9. 2021

43. Správní orgány tyto pokutové bloky nezajistily, a ty se tak nestaly součástí podkladů rozhodnutí. Žalovaný k tomu na str. 7 uvedl: *„Odvolatel namítá, že se správní orgán nezabýval způsobilostí jednotlivých podkladů pro záznam bodů a napadl konkrétní kolonky pokutových bloků ze dne 17.02.2019 a ze dne 20.09.2021. K uvedeným námitkám odvolací správní orgán uvádí, že ne každé zpochybnění údajů v oznámení o uložení pokuty příkazem na místě zakládá povinnost vyžadovat další důkazy prokazující skutečnosti uvedené v oznámení o uložení pokuty příkazem na místě. Správní orgán je povinen na základě obsahu podaných námitek řidiče i obsahu samotného oznámení o uložení pokuty příkazem na místě posoudit, zda lze při zápisu do registru řidičů vycházet pouze z tohoto oznámení, či zda v řízení vyvstaly pochybnosti o údajích zde zaznamenaných a je tudíž nutné vycházet i z dalších důkazů. V rámci podaných námitek ze dne 01.10.2021 odvolatel pouze navrhl doplnění spisové dokumentace o způsobilé podklady, tedy rozhodnutí, kterými měl být uznán vinným z předmětných přestupků. Odvolatel tedy neuvedl žádné důvody, které by vedly k pochybnostem provedených podkladů sloužících pro záznam bodů do evidenční karty řidiče. Oznámení od Policie ČR obsahují takové údaje, na jejichž základě bylo možno provést záznam bodů v bodovém hodnocení. Identifikují odvolatele jako přestupce, označují místo a čas spáchání skutku, specifikují, jakého přestupkového jednání se odvolatel dopustil a uvádí, že mu za tato jednání byla uložena pokuta v určité výši. Správní orgán prvního stupně neměl pochybnosti o údajích zaznamenaných v oznámení uložení pokuty příkazem na místě, nebyl důvod vyžadovat si zaslání pokutových a příkazových bloků. K uvedenému odvolací správní orgán závěrem dodává, že v řadě případů, ve kterých účastníky řízení o zamítnutí námitek řidiče proti dosažení 12 bodů v bodovém hodnocení, zastupuje právě zmocněnec JUDr. Radek Bechyně, uplatňuje zcela totožné námitky směřující proti jednotlivým náležitostem pokutových a příkazových bloků. Takováto odvolatelova tvrzení nemůžou sama o sobě zpochybnit obsah oznámení o uložení pokuty příkazem na místě ze dne 18.02.2019, ze dne 25.02.2019, ze dne 18.05.2020, ze dne 05.10.2020, ze dne 14.07.2021 a ze dne 21.09.2021. V takovém případě není tedy nutné vyžadovat si jako podklad pro rozhodnutí samo rozhodnutí o uložení pokuty příkazem na místě (viz. rozsudek Nejvyššího správního soudu, č. j. 6 As 174/2019-44, ze dne 02.06.2021).“*
44. Soud je toho názoru, že správní orgány svůj postup řádně odůvodnily. Žalobce ve správním řízení nijak nekonkretizoval žádné své výhrady proti zaznamenaným bodům, a proto nevznikly pochybnosti o údajích v oznámeních o uložení pokuty na místě a nebylo zapotřebí obstarat pokutové bloky. Správní orgány v případě žalobcových přestupků ze dne Shodu s prvopisem potvrzuje H. K.

17. 2. 2019, 23. 2. 2019 a 20. 9. 2021 pokutové bloky vůbec nehodnotily, protože je, z výše popsaných důvodů, ani od příslušných správních orgánů nevyžádaly. Žalobní argumentace se tak i v tomto případě minula s důvody napadeného rozhodnutí.

Rozhodnutí ve věci přestupku dle § 125c odst. 1 písm. f bod 4) zák. č. 361/2000 Sb., č.j. MMP/145705/20

45. Soud předně konstatuje, žádné takové „rozhodnutí“ nebylo v žalobcově případě vydáno. Žalobce byl (po předchozím předvolání) podat dne 18. 5. 2020 vysvětlení ohledně přestupku proti bezpečnosti a plynulosti provozu na pozemních komunikacích dle § 125c odst. 1 písm. f), bod 4. zákona o silničním provozu. Byl o tom vyhotoven záznam o podaném vysvětlení ze dne 18. 5. 2020, č.j. MMP/145705/20 (dále jen „Záznam“). Žalobce v rámci podání vysvětlení „uznal spáchání konkretizovaného přestupku, souhlasil se zjištěným stavem věci i s právní kvalifikací, s uložením pokuty a její výší a vydáním příkazového bloku.“ Tímto blokem byl blok ze dne 18. 5. 2020, č. B0497376.
46. Žalobní námitky se však pokutového bloku netýkaly. Směřovaly do Záznamu, který ovšem žalobce mylně považoval za rozhodnutí. Rovněž postrádal jeho „veškeré formální náležitosti“ a pochyboval o jeho „přezkoumatelnosti“. K tomu soud může uvést pouze to, že a) záznam o podaném vysvětlení nebyl (a není) podkladem pro záznam v registru řidičů, a b) žalobní argumentace vytýkající záznamu o podání vysvětlení nedostatky rozhodnutí vydaného ve správním řízení je, mírně řečeno, nesmyslná.

Pokutový blok ze dne 13. 7. 2021, č. B1510715

47. Žalobce tu namítal, že uvedený příkazový blok měl nedostatek v rubrice č. 5, kde konkrétně „je vlivem zápisu uvedeno zcela nečitelné místo spáchání předmětného přestupkového jednání“. Soud ovšem z fotokopie příslušného příkazového bloku ověřil (č.l. 25 správního spisu), že v kolonce č. 5 „Popis skutku – čas, místo a způsob spáchání“ je mj. uvedeno, že k přestupkovému jednání došlo dne 13. 7. 2021 v čase 17:03 na silnici III. třídy č. 21022 v Dolním Rychnově, Bergmanova 246. Tyto údaje pak plně korespondují s údaji uvedenými v Oznámení o uložení pokuty příkazem na místě ze dne 14. 7. 2021, č.j. KRPK-56366-2/PŘ-2021-190906 (č.l. 13 správního spisu). O namítané nečitelnosti tak nemůže být řeči.
48. Vzhledem k výše uvedenému soud žalobu neshledal důvodnou, a proto ji dle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.

[V] Náklady řízení

49. Žalovaný správní orgán, který měl ve věci plný úspěch, má podle § 60 odst. 1 věty první s. ř. s. právo na náhradu důvodně vynaložených nákladů řízení před soudem proti žalobci, který ve věci úspěch neměl. Žalovanému správnímu orgánu žádné specifické náklady soudního řízení nevznikly, a proto bylo rozhodnuto, že na náhradu nákladů řízení nemá žádný z účastníků právo.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost. Kasační stížnost musí být podána do dvou týdnů po doručení rozsudku. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu; lhůta je zachována, byla-li kasační stížnost podána u Krajského soudu v Plzni.

Plzeň 30. 10. 2024

Shodu s prvopisem potvrzuje H. K.

Mgr. Jaroslav Škopek v.r.
předseda senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje H. K.